Pregaria.cat

Entrada

Actituds davant la Creu

Li han regalat una creu d'or... saps, sembla que li concediran la creu de Sant Jordi... imagina't! és una persona que fa anys li van donar la creu d'Isabel la Catòlica....per la primera comunió portava una creu de plata i dos dies després li van robar... etc. La creu és un signe de la nostra cultura. Els croats segurament de bona fe mataven si els que ocupaven els llocs sants no es rendien. Aquesta manera d'entendre la creu és senzillament cultural, un valor bàsicament d'occident, que partint d'un fet històric memorable va passar des de Constantí el Gran a ser símbol de victòria. **Actitud cultural davant la creu**

Acabo de llegir un interessant article sobre el sentit profund de la creu, val la pena, et planteja els dubtes i et dona una explicacions que encara que no siguin convincents et fan pensar. Mai he entès el significat de la creu, sempre em qüestiono si la salvació tenia necessitat de tan de dolor. La nostra fe qüestiona a la nostra raó i voldríem entendre les relacions entre creu i pecat, creu i dolor, creu i amor i així enfortir les nostres conviccions avui sotmeses a molts dubtes. **Actitud intel·lectual reflexiva.**

S'ha agenollat davant de la creu i no ha parat de plorar... quan passava la processó i des d'una finestra una dona una mica gran ha entonat un cant a la Mare de Déu que estava al peu de la creu i molta gent estava emocionada. Estic malalt al llit i l'únic que em consola en la meva soledat és mirar la creu que penja de la paret i dir-li al Senyor que m'ajudi a suportar la meva creu. Aquell poeta va escriure uns versos sobre la passió de Jesús que cada vegada que els llegeixo se'm trenca el cor. **Actitud cordial i afectiva.**

A la nit vaig amb un grup de voluntaris a veure unes persones que dormen al carrer, estem amb ells, i mirem d'animar-los que vagin al refugi. No em diguis que me'n vagi a casa, si us plau, estaré tot el que calgui al teu costat. Menys mal que et tinc a tu, ja sabem que mai ens has fallat i que mai ens deixaràs. He vist unes imatges sobre el que passa a aquell països i ja m'he decidit, no em puc quedar quiet a casa. Ni que em costi vull seguir al Senyor, ho sento molt per tu, però mirant la creu donaré una empenta al meu cor i aniré al noviciat. Era a la carretera i es veu que havia caigut, era un ciclista jove, ningú parava, i vaig aturar-me i estar amb ell fins que vingués l'ambulància, quina creu, pobre noi. **Actitud activament compassiva**.

Excepte la primera les altres tres poden ser coordinades, poden sumar-se,... encara que la darrera és la millor i la que ha de donar sentit a totes les altres.

Jesús Renau sj